

LOUIS EL PLAGA PRESENTA

Xic Kong

COM

El truc del peix podrit
darrere el sofà

ACTUALITZAR

L'home de cara
vermella que escup foc!

ELS TEUS

El pare
PROHIBEIX
la tecnologia

PARÉS

Com cridaries un goril·la
amb plàtans a les orelles?

L'Édgar protesta

SALVEM
LA
MADDY!

PETE JOHNSON

COM ACTUALITZAR
ELS TEUS PARES

Pete Johnson

Per a la Phoebe, una gran fan de Louis el Plaga.

Títol original: *How to Update Your Parents*

© 2015 Pete Johnson, pel text

© 2015 Nikakas Catlow, per les il·lustracions

Publicat per acord amb Award Publications Ltd.

© Editorial Brúixola (GEB, SL), 2023

Maresme, 107-109

08019 Barcelona

www.brunolibros.es

Direcció editorial: Begoña Lozano

Traducció: Marga G. Borràs

Edició: María José Guitián

Preimpresió: Pablo Pozuelo

Disseny de coberta: Nikalas Catlow,

adaptat per Miguel A. Parreño (MAPO DISEÑO)

Reservats tots els drets.

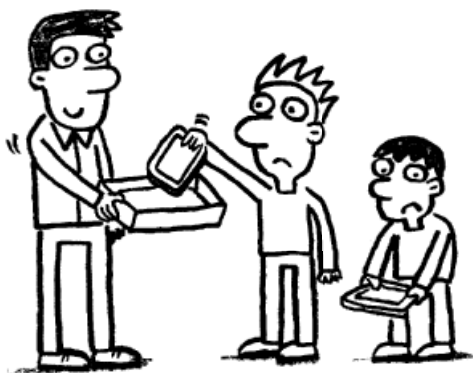
És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics. Se'n poden utilitzar citacions sempre que se n'esmenti la procedència.

ISBN: 978-84-1349-261-2

D. legal: M-3302-2023

COM ACTUALITZAR ELS TEUS PARES

Capítol 1

ADEU A L'ESCOLA

Dimarts, 24 de desembre
(vigília de Nadal)

17.25 h

Acabo de llençar tots els meus quaderns de geografia.

Però que no et facin llàstima, perquè ells mateixos s'ho han buscat.

Des del començament de les vacances eren a la meva habitació, rient de la muntanya de deures que he de fer.

Avui ja no he pogut més, així que els he llençat a les escombraries, al costat d'una colla de bossetes

de te i d'alguna cosa molt marró i pudent que espero que sigui sopa. Ara la meva habitació sembla més gran i agradable.

Sé prou bé que quan torni a l'escola tindrè molts problemes. Així doncs, per què diantre ho he fet?

Estic boig?

Potser sí. Però, abans que res, hauries de saber una cosa sobre mi.

Soc el Louis, també conegut com Louis el Plaga, perquè des que tenia quatre anys explico acudits absurds, com aquest:

Com es diu un unicorn capritxós?

Capricorn.

Això feia riure les meves tietes. D'aquesta manera va créixer una aspiració a dintre meu: poder ser humorista algun dia. Però no vaig avançar ni un mil·límetre fins que... vaig conèixer la Maddy.

Ella és la meva xicota. Fins ara, hem tingut tres cites de debò. Impressionant, ho sé.

Però la Maddy també és la meva agent. Només té la meva edat (tretze anys), però en sap un niu del món de l'espectacle. Ella va ser qui em va ajudar a entrar a *Petits Talents*, un programa televisiu de gran audiència.

Per la meva banda, m'hi vaig esforçar de valent. Si guanyava, tindria el meu propi programa de mitja hora. Com és natural, vaig practicar sense parar, fins al gran dia en què... m'està sonant el mòbil.

L'he d'agafar. Però tornaré.

17.45 h

Ho sento, però era la Maddy. Ara t'explicaré el que m'ha dit. Però on havíem quedat?

Ah, sí... el dia de la final. Bé, doncs resulta que em vaig despertar amb el virus més dolent i vomitiu de la història. En realitat, hauria d'haver passat aquell dia amorrat a una galleda, però no podia deixar perdre l'oportunitat més gran de la meva vida. Així que em vaig arrossegar fins a l'estudi on el programa s'emetia en directe i llavors...

Un petit consell: si mai arribes a la final d'un concurs de talents de televisió, no trontollis a l'escenari i vomitis sobtadament sobre el presentador. Si ho fas, no es fixaran en la teva actuació.

En realitat, no vaig poder explicar ni un sol acudit. A sobre, aquell moment es va fer viral i a l'escola em van penjar el simpàtic malnom de *Vomitador*. Va ser una mala època. I odio escopir-ho (és una mena de broma, ho sento). Amb tot, em vaig

contenir bastant. Només em vaig escapar de casa, això és tot. Però la Maddy em va aturar a l'estació. Havia de donar-me un missatge de la Poppy.

La Poppy va guanyar *Petits Talents*. És una maga que no va deixar que la cadira de rodes li impedís fer quatre trucs de màgia alhora. El premi, naturalment, va ser tenir el seu propi *show* de TV de mitja hora. Però podia portar-hi un invitat.

I em va triar a mi.

Vam gravar el programa fa uns quants dies. Jo només disposava de tres minuts, però podia haver estat a l'escenari tres hores. I quan me'n vaig anar encara sentia els riures del públic dins el cap. El millor so del món.

El programa s'emeta avui —sí, així és, la vigília de Nadal— a les cinc de la tarda.

Per això la Maddy —que, com he dit, en sap un munt del món de l'espectacle— acaba de trucar-me per dir-me que, encara que sigui la vigília de Nadal, la meva actuació és tan bona que està convençuda que de seguida em plouran les ofertes. Volia assegurar-se que estic preparat per a això.

Vol dir que he d'estar preparat per recórrer el món deixant riures darrere meu allà on vagi? Què et sembla?

Sé que de tant en tant hauré de passar per l'escola, per no perdre la pràctica. Així que m'hi deixaré caure quan tingui un parell d'hores lliures entre vol i vol. I m'asseguraré de no fer-ho mai quan toqui Geografia.

18.05 h

Un amic li diu a un altre:

—Saps quin és l'animal més ferotge?

L'amic li respon:

—El lleó.

—T'equivoques —replica l'altre—, és el pinten.

Perquè el lleó no és tan ferotge com el pinten.

Aquest és el primer acudit que em sentiràs dir a la tele. I falta menys d'una hora!

18.07 h

Què obtens si encreues una abella amb un simi gegant? Un Xic Kong.

Aquest és el meu segon acudit. (Després d'un acudit llarg, cal dir-ne un de molt curt.) Deixaré els altres per a després del programa.

18.35 h

La Maddy ve cap a casa (viu a tan sols tres carrers). Mirarà el programa amb la meva mare, el meu pare i el meu germà petit, l'Elliot.

També el sintonitzarà tota la resta de la parentela. A més de qualsevol que hagi respirat prop de l'escola. A més de tothom que conec a Facebook... No els ho vaig dir per faronejar, però és que es tracta d'un moment històric.

18.50 h

Ha arribat la Maddy. Els pares han insistit perquè ella i jo ocupem el millor lloc al sofà, així que estic assegut amb el meu telèfon a sobre dels genolls. Estic impacient perquè comenci. Només falten vint minuts i estic més emocionat que mai.

19.50 h

La Maddy acaba de marxar. Segur que tens moltes ganes de saber com ha anat el *show*.

Doncs continua llegint i sabràs exactament el que ha passat...